

ဝက်ဘ်ဆိုက်

ကောင်မကြီး

(ဘိုကလေး)

မုဆိုးဝတ္ထုတိုများ

ဆတ်ပေါင်နှစ်ချောင်း

"ဆရာလေး ဆရာလေး"

"ဟာ စောအယ်စေး ဪ မုဆိုးကြီးတွေလဲ ပါတာကိုး၊ ဘာကိစ္စများ ပါလိမ့်"

စောအယ်စေးက

"ဟိုတစ်နေ့က ကျွန်တော်တို့ တောပစ်မထွက်မီ ဆရာလေးခေါ်လို့ ဆရာလေး အိမ်မှာ တောင် ခဏ ဝင်ထိုင်ကြသေးတယ်လေ။ အဲဒီကိစ္စနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ဆရာလေးပြောတဲ့ စကားတစ်ခွန်းကို သတိရနေလို့ ၊ ဂရုစိုက်တာတောင် တောပစ်ထွက်ရင်း မကြုံဖူးတာတွေ တွေ့ခဲ့ရလို့ ဆရာလေး ကိုစောဂျိမ်းနဲ့ ကိုဖိုးလုံးက မေးစရာရှိလို့ တဲ့ "

"ဪ . . ဒါလား ထိုင်ကြပါဦး ကျွန်တော်ကလဲ ပြောပြချင်နေပါတယ်"

ဆရာလေး ကိုအေးချိုက အသက် (၃၀) ကျော်အရွယ် မူလတန်းပြ ဆရာတစ်ယောက် ဖြစ်သည် ။ စောအယ်စေးတို့ ကို စာသင်ပေးခဲ့ဖူးသည် ။ တစ်ရက် စောအယ်စေး၊ စောဂျိမ်းနှင့် ကိုဖိုးလုံးတို့ တောပစ်ထွက်ကြရင်း ကိုအေးချို၏ အိမ်တွင် စောအယ်စေးက ဝင်နှုတ်ဆက်ရင်း စောဂျိမ်းနှင့် ကိုဖိုးလုံးတို့ ရင်းနှီးသွားကြခြင်း ဖြစ်သည် ။ စောဂျိမ်းနှင့် ကိုဖိုးလုံးက မုဆိုးများ ဖြစ်၍ ကိုအေးချိုက ပို၍ စိတ်ဝင်စား

သွားသည်။ ။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ ကိုအေးချို၏ ဖခင် ဦးကြွက်နီက ...
နယ်တစ်ဝိုက်တွင် နာမည်ကျော် မုဆိုးကြီးတစ်ယောက်
ဖြစ်နေသောကြောင့် ဖြစ်သည်။ ။

အခုအချိန်တွင် တော့ ဦးကြွက်နီက ကွယ်လွန်သွားပြီး ဖြစ်သည်။ ။
စောဂျိမ်းတို့ ညဘက် လင့်ထိုး၍ တောဝက်ပစ်ရန် သွားကြမည်ဟု သိရ
သောအခါ စောဂျိမ်းတို့ စောင့်ပစ်မည့် လင့်သည် တစ်ချိန်က ကိုအေးချို
၏ ဖခင် ဦးကြွက်နီ ထိုးထားခဲ့သော လင့်ဖြစ်နေ၍ ဖခင်မသေမီက စ
ကားအချို့ကို သတိရကာ "ကိုဖိုးလုံးတို့ စောဂျိမ်းတို့ ဒီမှာ တောပစ်ရင်
တော့ သတိတော့ထားနော် အဲဒီနေရာက နည်းနည်းကြမ်းတယ်" ဟု
ပြောခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ။ အခုတော့ ထိုကိစ္စဖြစ်မည်ဟု ကိုအေးချို သ
ဘောပေါက်လိုက်သည်။ ။

စောဂျိမ်းက

"ကျွန်တော်တို့ တောပစ်မထွက်မီ ဆရာလေးအိမ်မှာ
စကားဝင်ထိုင်ပြောရင်း ဆရာလေးပြောလိုက်တဲ့ ဖိုးပြန်တောမှာ တော
ပစ်ရင် သတိတော့ထားနော်။ အဲဒီနေရာက နည်းနည်းကြမ်းတယ် ဆို
တာကို သတိရလို့ ကျွန်တော်တို့ သတိထားနေရင်း မကြုံဖူးတာတွေ ကြုံ
လိုက်ရတယ်။ ကံကောင်းလိုမသေ သံချောင်းတို့ အဖေဆိုတာလို ဖြစ်နေ
တယ်။"

"ဟုတ်လား ကဲ . . . ကဲ ထိုင်ကြပါဦး ရေနွေးကြမ်းသောက်ရင်း စ
ကားပြောကြတာပေါ့"

ကိုအေးချိုက အိမ်ပေါ်သို့ လှမ်းကြည့်လိုက်ချိန်တွင် ကိုအေးချို၏ အ
မေဖြစ်သူက ရေနွေးကြမ်းအိုး ပန်းကန်များ နှင့် ပုရစ်ကြော် တစ်ပန်းက
န်ကို လာချပေးသည်။ ။

"ကဲ ဆိုပါဦးဗျာ၊ ဘာတွေများ ဖြစ်လို့လဲ"

"ဆရာလေးအဖေ မသေခင်က တောဝက်ပစ်ခဲ့ဖူးတဲ့ လင့်ကိုတွေ့လို့ အတော်ပဲဆိုပြီး ကျွန်တော်တို့ ကလဲ လင့်ထိုးပြီး ပစ်ချင်နေတာ ဆရာလေးနဲ့ တွေ့မှ ပဲ ဆရာလေးအဖေ ဆောက်ထားခဲ့တဲ့ လင့်ဖြစ်နေတယ်။ ဆရာလေး သတိပေးတာကို သတိရလို့ ဂရုစိုက်နေရင်းက ကျွန်တော်တို့ လင့်ပေါ်ကနေ တောဝက်ကို ပစ်လိုက်ချိန်မှာ တစ်ယောက်ယောက်က တွန်းချသလို ခံစားရပြီး လင့်ပေါ်ကနေ ပြုတ်ကျသွားတယ်။ ကျွန်တော် တစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ဘူး၊ ကိုဖိုးလုံးလဲ အဲဒီလိုဖြစ်ပြီး နှစ်ယောက်လုံး အောက်ကိုကျသွားတာ အကျတော်လို့ ပေါ့ မဟုတ်ရင် ဇတ်ကျိုးပြီး သေနိုင်တယ်။ အောက်မှာ ကလဲ သစ်ရွက်ခြောက်တွေ ရှိလို့ ပေါ့ ဆရာလေးရယ်"

"ဪ အဲဒီလိုတောင် ဖြစ်တာလား"

"ဟုတ်ပါဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့ တော့ မကြုံဖူးဘူး၊ တောဆိုတာ အမှားအယွင်းရှိရင် မကြိုက်ဘူးဆိုတာ ကျွန်တော်တို့လို မုဆိုးလုပ်တဲ့ လူတိုင်း သိတယ်၊ ကျွန်တော်တို့ လဲ ဘာမှ အမှားအယွင်း မလုပ်ခဲ့ဖူးပါဘူးဗျာ။ တောကြမ်းတယ်ဆိုတာ ဆရာလေးအဖေက ဘာတွေများ ဖြစ်ခဲ့ဖူးလို့ ပြောတာလဲ"

"ဖိုးပြန်တောက ကြမ်းတယ်ဆိုတာပဲ ပြောဖူးတယ် ဘယ်လိုကြမ်းတာလဲတော့ တစ်ခါမှ ခရေစေ့တွင်းကျ မပြောဖူးဘူး။"

ကိုဖိုးလုံးက

"စောအယ်စေးက မီးထိုးပေးချိန်မှာ ကျွန်တော်တို့ နှစ်ယောက်က ပစ်တာ စောအယ်စေး တွန်းချတာတော့ မဟုတ်ဘူး ဆိုတာတော့ သေချာတယ်။"

"ဒီလို ကိုဖိုးလုံးရဲ့ ကျွန်တော်တို့ က ညီအစ်ကို သုံးယောက်ရှိတဲ့ အထဲမှာ အဖေဝါသနာ ဗီဇ တစ်ယောက်မှ မပါဘူး။ အမေနဲ့ မရခင်ကတည်းက အဖေက မုဆိုးလုပ်လာတာ၊ ကျွန်တော်တို့ အရွယ်ရောက်တဲ့ အထိလဲ အဖေက မုဆိုးလုပ်ပြီး ကျွေးလာတာ၊ အကုသိုလ်အလုပ်ဆိုတာ အမေက အဖေ့ကို ပြောပြသေးတယ်။ အဖေက သူ့ဝါသနာကို လုံးဝမစွန့်လွှတ်ဘူး။ မသေခင် တစ်နှစ်လောက်အထိ မုဆိုးလုပ်တုန်း။ ကျန်းမာရေးမကောင်းလို့ အိပ်ရာထဲလဲမှ သာ မလုပ်တော့တာ၊ အဲဒီလောက် အဖေက ဝါသနာကြီးတာ။ အဖေက စကားနည်းတယ်။ တော်ရုံတန်ရုံ ကိစ္စလောက်ကို မပြောဘူး။ ဒါပေမဲ့ တစ်ခါတစ်လေတော့ ညဘက် ထမင်းဝိုင်းမှာ ထမင်းစားကြရင်း ထူးထူးဆန်းဆန်း ကြုံခဲ့ဖူးတာတွေကို ကျွန်တော်တို့ မိသားစုကို ပြောပြတတ်တယ်။ ကျွန်တော်ငယ်ငယ်က သရက်နယ်ထဲကို တောပစ်ထွက်ရင်း လက်မည်းကြီးအကြောင်းကို ပြောပြဖူးတယ်။"

"ဟုတ်လား ဆရာလေး မှတ်မိသလောက် ပြောပြလို့ ရမလား၊ ကျွန်တော်တို့ လဲ သရက်နယ်ဘက်မှာ တောပစ်ထွက်ဖူးတယ်။ လက်မည်းကြီး အကြောင်းတော့ မကြားဖူးဘူး"

"ရပါတယ်၊ ကျွန်တော်သိသလောက် အဖေပြောပြခဲ့တာ ပြန်ပြောပြပါမယ်"

၁၉၅၀ ဝန်းကျင်လောက်က ဖြစ်သည် ။ ကိုကြွက်နီကို သရက်နယ်ထဲက မုဆိုးတစ်ယောက်က လူကြိုနှင့် ကိုကြွက်နီကို စာပေးလိုက်သည် ။ အထဲတွင် သူနေထိုင်ရာ သရက်မြို့ အနောက်ဖက် ၁၀မိုင်ကျော်ခန့် ဝေးသော ရွာပတ်ဝန်းကျင်တွင် တောပစ်ထွက်ရန် တောကောင်များ ပေါကြောင်းနှင့် မတွေ့တာကြာ၍ အလည်လာရန် ခေါ်ခြင်းဖြစ်သည် ။ ကိုကြွက်နီက ထိုကဲ့သို့ သွားစရာလမ်းကို ရှာနေသူပီပီ သူနှင့် တောပစ်

ထွက်လျှင် လိုက်နေကြ တပည့်တစ်ယောက်ကို ခေါ်ကာ သရက်မြို့သို့ ထွက်လာခဲ့သည်။ ။

သရက်တွင် တစ်ညအိပ်ကာ သရက်မြို့ အနောက်ဘက် (၂) မိုင်ခန့် ဝေးသော ရွာကလေးတစ်ရွာမှ ကိုကြွက်နီ၏ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ကို အကူအညီတောင်းကာ လမ်းပြအဖြစ် လိုက်ပို့ခိုင်းရသည်။ ။ ရိုးမတောအတွင်းသို့ နံနက်စောစော ထွက်လာကြရာ မွန်းတည့်ချိန်လောက်တွင် တောင်ကျစမ်းချောင်းကလေး တစ်ခုကို ရောက်သည်။ ။ လမ်းတစ်လျှောက် ကြီးကြီးမားမား သားကောင်ဆို၍ တစ်ကောင်မျှ မတွေ့ရသေး။ ရှဉ့်တို့ ယုန်တို့ တောကြက်တို့ လောက်သာ တွေ့ရသည်။ ။

ကိုကြွက်နီ၏ မိတ်ဆွေက ခူးလေးပါလာသောကြောင့် ယုန်တစ်ကောင်နှင့် တောကြက်တစ်ကောင်တော့ ပစ်လာခဲ့ကြသည်။ ။ စမ်းချောင်းကလေးတွင် ပါလာသော ထမင်းထုပ်များကို ဖြည့်ကာ ဖက်သန်သီးသုပ်၊ ပဒပ်စာဟင်းချိုနှင့် ပစ်လာခဲ့သောယုန်ကို မီးကင်ကာ စားလိုက်ကြသည်။ ။ ခဏနားပြီး ခရီးဆက်ခဲ့ကြရာ နှစ်နာရီလောက်အကြာတွင် တောင်နှစ်လုံးအကြားရှိ ဒယ်အိုးသဏ္ဌာန် ဖြစ်နေသော ချိုင့်ဝှမ်းကလေး တစ်ခုကို ရောက်ကြသည်။ ။ ထိုနေရာက အလယ်တွင် လျှို့ဝှက်လေးတစ်ခု ရှိနေ၍ ပတ်ဝန်းကျင်တွင် တောတမာ၊ တောသရက်၊ တောင်ကံ့ကော်၊ သစ်အယ်၊ သစ်စေး၊ အုံတုံ၊ ရင်းတိုက်၊ တောင်ပိန္နဲ၊ လက်ပံခါး၊ ဖက်ဝန်း၊ မျောက်လုပ် စသည့် အပင်များ ဖြင့် စိမ်းစိမ်းစိုစို နေရာကလေး တစ်ခုဖြစ်သည်။ ။

လမ်းပြလိုက်လာသော ကိုကြွက်နီ၏ မိတ်ဆွေ ကိုဌေးအောင်က ပတ်ဝန်းကျင်ကို ကြည့်ကာ

"ကိုကြွက်နီ ကျွန်တော်တို့ တော့ လမ်းမှား လာပြီ ထင်တယ်ဗျ"

"ဟေ . . .၊ မင်းသွားနေကြ မဟုတ်ဘူး လား"

"သွားတော့သွားဖူးတယ် မရောက်တာကြာလို့ "

"ဒါဆိုရင် လမ်းစပြန်ရှာပါဦးကွ၊ တော်ကြာ လမ်းစပျောက်ပြီး တောထဲမှာ ညအိပ်နေရဦးမယ်"

စိမ်းစိမ်းစိုစို သစ်ပင်များ အကြားမှ ပတ်ဝန်းကျင်ကို ဟိုဟိုသည် သည် ကြည့်နေရင်း (၁၅) ကိုက်လောက်အကွာရှိ မျောက်လုပ်ပင် တစ်ပင်ဘေးမှ သတ္တဝါတစ်ကောင်၏ ခေါင်းက ရိပ်ခနဲ ထွက်လာကာ လှစ်ခနဲ ပြန်ပျောက်သွားသည်။ ကိုကြွက်နီက မြင်လိုက်ခြင်း ဖြစ်သည်။

"ဟာ . . . "

"ဘာလဲ ကိုကြွက်နီ"

"ဆတ်ဝံလို့ ထင်တယ် နည်းနည်းနောနောအကောင်ကြီး မဟုတ်ဘူး"

"မြော . . . မြော . . . ဝုန်း . . . ဝုန်း"

မျောက်လုပ်ပင် အနောက်ဘက်မှ တမြောမြောမြည်အောင် ပြေးထွက်သွားခြင်း ဖြစ်သည်။ ကိုကြွက်နီရော ကိုဌေးအောင်ပါ ဒူးလေးနှင့် တူမီးကို ချိန်ဖို့ ပင် အချိန်မရလိုက်။ သတ္တဝါကောင်၏ ပြေးထွက်သွားသော အသံကြောင့် ကျေးဌာန်သာရကာများ လန့်ဖျပ်၍ ဆူညံသွားတော့သည်။

"ကိုကြွက်နီ ဆတ်ဝံဆိုတာ ဘယ်လိုအကောင်မျိုးလဲ"

"မုဆိုးတိုင်း မကြုံဖူးဘူးကွ၊ ဒီကောင်မျိုးက ရှားတယ်၊ ဆတ်မျိုးထဲမှာ အကြီးဆုံး၊ အကောင်ထွားတယ်၊ ကျွဲထက်တောင် မြင့်

သေးတယ်၊ အရောင်က အညိုရောင် မျက်လုံးနည်းနည်း စိမ်းနေတယ်။
တစ်ကောင်လောက် ရလိုက်ရင် အချိန်ကမနည်းဘူးဟေ့၊ ငါမုဆိုးလုပ်
လာတာ ကြာပြီ၊ ရပ်စောက်အလွန်က ကြိုးဝိုင်းထဲမှာ တစ်ခါပဲ ပစ်ဖူး
သေးတယ်"

"ကိုကြွက်နီ ဒီလျှို့ဝှက်မှာ ဟင်းစားကောင် တစ်ကောင်ကောင်တော့ ရ
နိုင်လောက်တယ်ဗျ။ ကြုံတုန်းလေး ဆင်းကြည့်ရအောင်"

"အေး . . . ငါလဲ စမ်းကြည့်ချင်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ လမ်းမှားလာတယ်ဆို
တော့ အချိန်တွေကုန်ပြီး တော်ကြာ တောထဲမှာ အိပ်နေရမှာ စိုးလို့ ပါ"

"ယောက်ျားတွေ ခြေထောက်ပါ၊ ပြီးတော့ မုဆိုးခြေထောက်ပါ၊
ကိုကြွက်နီက ပူစရာမရှိ ပူနေတယ်၊ ပြီးတော့ ဒီနယ်တွေက ကျွန်တော်
တို့ နယ်ပါ"

"အေးအေး ဒါဆိုလဲ ပြီးတာပါပဲကွာ"

ခပ်ပြေပြေ နိမ့်ဆင်းသွားသော ရွက်ခြောက်များ နှင့် ပြည့်နေသည့်
မြေသားအတိုင်း သုံးယောက်သား တရွေ့ရွေ့ ဆင်းလာခဲ့ကြသည် ။
ကိုကြွက်နီ ခေါ်လာခဲ့သော တပည့်ပေါက်ကျော်က စကားနည်း၍ အထု
ပိအပိုးထမ်းကာ နောက်ကနေ တိတ်ဆိတ်စွာပင် လိုက်လာသည် ။ အော
က်ဘက်လျှို့ဝှက်မှ ရေသံသဲ့သဲ့ကို ကြားနေရသည် ။ သစ်တိုပင်ကြီး တစ်ပ
င်ပေါ်မှ သစ်တိုသီးများက မှ ည့်၍ တဖြုတ်ဖြုတ် ကြွေကျနေသလို တော
င်ပိနွဲ့ပင်ပေါ်မှ ပိနွဲ့သီးများကလည်း ခူးမည့်သူ မရှိသောကြောင့် ပိနွဲ့သီးမှ
ည့်များက အပင်အောက်တွင် အလုံးလိုက် ပြုတ်ကျနေသည် ။ အပင်ပေါ်
တွင် အူတိုင်ချည်းသာ တန်းလန်း ကျန်နေရစ်လေသည် ။

"ဘူ . . ဘူ . . ဘူ"

"ဟာ . . . ငှက်ငန္ဓာအသံပဲကွ၊ ကိုဌေးအောင် ခင်ဗျားဒူးလေးနဲ့ တော့ အံ့ကိုက်ပဲ"

"ဟုတ်တယ် . . . ကိုကြွက်နီ အနောက်ဖက်က လာတဲ့ အသံပဲ၊ ကျွန်တော် သွားချောင်းပြီး ဆော်ထည့်လိုက်မယ်"

"အေး တို့ ဒီနားမှာ ပဲ ရှိမယ်"

ကိုဌေးအောင်က အသံလာရာ အနောက်ဖက်သို့ တရွေ့ရွေ့ လျှောက်သွားလိုက်သည် ။ အသံက ခပ်လှမ်းလှမ်း ဝါးရုံအုပ်ဘက်ဆီမှ လာသောကြောင့် အရိပ်အခြေကြည့်ကာ ဝါးရုံအုပ်ဖက်ဆီကို ဒူးလေးကို အသင့်အနေအထားဖြင့် လှမ်းလာခဲ့သည် ။ တဘူးဘူးနှင့် အော်နေသော ငှက်ငန္ဓာအသံက ကြားနေရဆဲ၊ အော်သံက ခေါင်းပေါ်လောက်တွင် ရောက်နေသည် ။ ဝါးရုံက ဝါးပိုးဝါးရုံဖြစ်၍ အတော်မြင့်သည် ။

ကိုဌေးအောင်က ဝါးရုံပင်များ အောက်ကနေ ချောင်းကာ ငှက်ကိုရှာနေဆဲ၊ တွေ့ပါပြီ။ ဆယ့်ငါးကိုက် အမြင့်လောက်ရှိ ဝါးရုံကိုင်းတစ်ကိုင်းတွင် နားကာအော်နေသော ငှက်ငန္ဓာ နှစ်ကောင်၊ တောကြက်ကြီးတွေလား အောက်မေ့ရသည် ။ အတော်ကြီးသည် ။ ကိုဌေးအောင် ပစ်ကွင်းကောင်းကိုရှာရင်း တစ်နေရာတွင် ဝါးကိုင်း အကိုင်းအခက်များကြားမှ ဒူးလေးကို ထိုးချိန်လိုက်သည် ။

"ဘူးဘူး"

"ဝှစ်"

မြားတန်းက တန်းတန်းမတ်မတ်ပင် တိုးဝင်သွားကာ ငှက်ငန္ဓာတစ်ကောင်ကို ထိုးဖောက်လိုက်သည် ။ တစ်ကောင်က လန့်ဖျပ်ကာ ထွက်ပြေးသွားသော်လည်း ထိလိုက်သောအကောင်က မြားတန်းလန်းဖြူ

ငဲ့ ဝါးရုံအကိုင်းအခက်များကြားမှ တစ်ရှိန်ထိုး ပြတ်ကျလာသည် ။ ကို
ဌေးအောင်က ပြတ်ကျလာသော ငှက်ငန္ဓာကို မျက်ခြေမပျက်ကြည့်ကာ
လိုက်ကောက်ရန် ခြေလှမ်းပြင်လိုက်ကာ ရှိသေးသည် ။

"ဟာ"

* * * * *